

שאלה:

לפעמים עבודת השם קשה אצלי כמו בבוקר שאני רוצה לקום להניח תפילין ואני מתעצל לקום מהמיטה עד שכבר נהיה מאוחר ואני חייב לצאת מהבית להגיע לעבודה בזמן וגם בסביבה שלי ישנם הרבה חילוניים ולפעמים אני מתבייש לעשות מצוות לידם. מה אפשר לעשות להינצל מהמכשולים האלה?

תשובה:

מסכת שבת דף קנג/א

אמר רבן יוחנן בן זכאי משל למלך שזימן את עבדיו לסעודה ולא קבע להם זמן.

פיקחין שבהן קישטו את עצמן וישבו על פתח בית המלך. אמרו 'כלום חסר לבית המלך?' [כלומר בכל רגע עשוי המלך לומר לנו להכנס פנימה להשתתף בסעודה].

טיפשין שבהן הלכו למלאכתן אמרו 'כלום יש סעודה בלא טורח?' [כלומר יש לנו פנאי רב, לעשות כל שברצוננו]

בפתאום ביקש המלך את עבדיו [להכנס להיכל] פיקחין שבהן נכנסו לפניו כשהן מקושטין והטיפשים נכנסו לפניו כשהן מלוכלכין שמח המלך לקראת פיקחים, וְקַעַס לְקִרְאֵת טִיפְשִׁים.

[הערת ביניים: הסעודה היא חיי עולם הבא, כדברי רמב"ם בהלכות תשובה, פרק ח סוף הלכה ד כלומר העונג והשכר אחרי שהאדם ימות.]

אמר [המלך] 'הללו שקישטו את עצמן לסעודה, ישבו ויאכלו וישתו הללו שלא קישטו עצמן לסעודה יעמדו ויראו'.

חתנו של רבי מאיר משום רבי מאיר אמר: אף הן נראין כ[אילו] משמשין [והם אינם כל כך מבוזים]. אלא אלו ואלו יושבין. הללו אוכלין והללו רעבין. הללו שותין והללו צמאים. שנאמר (ישעיה סה, יג-יד) 'כה אמר ה': הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו. הנה עבדי ירונו מטוב לב, ואתם תצעקו מכאב לב ומשֶׁבֶר רוח תיילילו' מהצער שבזבזו את חייהם עלי ארץ בתוהו וריק, ולא הרויחו כלום וגם שהמלך כועס עליהם].

כאשר האדם ישים אל לבו ודעתו שהקב"ה נאמן לשלם שכר, אז לא יתחשב בלעג של חבריו כי בסופו של דבר הוא יהיה המוצלח והם הנכשלים.

אומרים: "צוחק טוב ומוצלח, מי שהוא צוחק בסוף הענין". עולם הזה הוא רק פרזדור לפני שנכנסים לטרקלין (אבות ד, טז).